

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo (in ekspeditija) v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 275.

V Ljubljani, v petek 30. novembra 1894.

Letnik XXII.

Vabilo na naročbo.

S 1. decembrom pričenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto . 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta . 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

„Pax!“

S Koroškega, dné 27. nov.

II.

Po dolgem vodenem uvodu poudarja miroljubni uradni člankar, kako je bila v zadnjem času povsod huda narodna borba, samo na Koroškem je vladal blaženi — mir. Potem tolmači to prikazen in pri tem celó malo pokadi „miroljubnim“ koroškim Slovincem.

Največ zaslug pa za ohranitev miru ima po mislih uradnega člankarja své naša „modra, skrbna uprava“. No o „modrosti in skrbi“ te uprave, še več pa o njeni „pravičnosti“ bi se dalo mnogo pisati! Za danes opustim.

Zatem se člankar začudeno vprašuje: Ali se bo ta mir res kalil? Za Boga! Ali je g. člankar zadnja

*) S to-le donečo frazo: „Sollen Friede u. Eintracht zwischen den Landesstämnen nicht länger eine verbindende Brücke schlagen, ein sie zum Wohle der gemeinsamen Heimat umschlingendes Band bilden.“

leta prespal, da ni slišal mnogih bojnih klicev naših nasprotnikov, liberalcev in nacionalcev, ki jih kličejo leto za letom na svojih „parteitagih“? A saj je ista „Celovčanka“, ki nam Slovincem zdaj oznanjuje „mir“ ravno o teh shodih tako natančno in vidnim veseljem poročala! Ali jo je nakrat zapustil ves spomin?

Pa res, saj pravi: „Von beiden Seiten steigen dräuende Wetterzeichen auf“. Tedaj vendar že spozna, da tudi njeni pristaši s katerimi tako vneto simpatizuje niso tako nedolžni! A — breo dobé samo Slovinci, oziroma slov. duhovniki. Modri člankar namreč modruje, da se v tem oziru kaže nekaj posebnega. Na Nemškem med temi „Rufer im Streite“ ni nobenega duhovnika, pač pa jih na slovenski strani kar mrgoli. In ko je tako srečno staknil, kar je hotel, začne drzna lekcija namenjena slov. duhovščini.

„Ad captandam benevolentiam“ se z nekaterimi splošnimi frazami opisuje vzvišeni stan — („den erhabensten auf dieser Erde“) — duhovnika in iz tega se izvaja, da naj duhovnik o politiki molči in ne „seje prepira tam, kjer je vladala doslej jedinstvo in mir“. Sklicuje se tudi na neki pastirski list nekega španskega vladike (navaja ga ne!), ki je menda prepovedal duhovščini mešati se v politiko. Potem pravi, da sicer noče jemati duhovnikom svobodnega političnega mišljenja, a on „misli“, naj „im Interesse der eigenen Würde, wie der Hochheit ihres Berufes“ (kolika skrb!) opusté, „in die zumeist nicht ganz reinliche Arena des politischen Tageskampfes herabzusteigen aus jenen Höhen, wohin die Opferwolken aus dem priesterlichen Weihrauchfasse ziehen“. — Kolika očetovsko-modra dobrohotnost našega uradnega lista! Kako skrbi za vgléd duhov. stanú, hoče ohraniti njegovo vzvišenost. Č. gg. duhovniki niste li do solz ganjeni. Pa saj poznamo naše — farizeje! Le vprašali bi še, kdo našo „politično areno“ bolj onečistuje, kakor nasprotna stranka, ki dela s krutim terorizmom, z lažmi in kame-

nje m. In s temi ljudmi sočustvuje list, ki hoče dajati sedaj navodila vzglédni slovenski duhovščini!

S par vodenimi frazami se potem zaključuje članek, zoper katerega odločno protestujem! Slovenski duhovščini na Koroškem ni treba nobenih navodil iz palače kor. dež. vlade ali iz uredništva liberalne „Celovčanke“. — Ona pozna svoj poklic, pozna tudi želje in nauke našega sv. očeta „luči od neba“ Leona XIII. Ta svitla luč jej sveti in kaže pot — med ljudstvo, da ga reši, da mu opomore in ga varuje, ko zli nasprotniki, verski in narodni, od vseh strani prežé nanj! Zató naj se g. baron Schmidt-Zabierow in njegova oproda dr. Gobanc z uredništvom „amtsblatt“-a vred le brez skrbi; za njegove opomine zmenila se bo naša domoljubna slov. duhovščina ravno toliko kakor za — lanski sneg!

Hvaležen posel pa čaka našo „skrbno in modro upravo“, da hoče malo omejiti provokatorično politično delovanje koroškega učiteljstva, ki se pri vsaki priliki kaže najhujši nasprotnik veri in slovenski naroduosti. Po ukazu vis. ministerstva je učiteljem prepovedana agitacija! Naša „skrbna in modra uprava“ naj blagovoli zato poskrbeti, da se ukazi višjih oblastij tudi dejanski izvršujejo! „Hic Rhodus, hic salta!“

Hočejo „mir“! Dobro; mi tudi! Ali prosimo gospodo, ki nas tako „lepo“ podučuje, naj uvažuje vendar besede pravičnega Nemca (Korošca) Vinko-ta Rizzija, ki jih je napisal o koroških Slovincih že l. 1850. v svoji „deutsche Monatschrift aus Kärnten“ in katere smo postavili na čelo temu spisu! Da se bote ravnali po njih, kmalu bo na Koroškem zavladal zaželeni pravi mir, katerega ne bo trebati tako „skrbno varovati“. Zavlada naj pravica, izvršujejo naj se natanko postave, in potem — bo mir!

Dotlej pa:

„Paritür pax bello!“

—rn—

LISTEK

Popotne črtice iz Belokrajine.

(Spisal Črnogled.)

(Konec.)

Ločila sva se od vzorne trtnice. Ko prideva nazaj na Ojstri vrh, kjer se cesta obrne navzdol proti sv. Ani v jark, obrne se moj vodnik proti Majki Trifarški, prikloni desno koleno, in se prekriža. Začuden ga vprašam, kaj to pomeni. Nato mi on reče:

„Glejte iz tega kraja vidite dve božjepotni cerkvi Tri fare in sv. Ano. Od nekaj se ljudje, ki hodijo od sv. Ane proti Metliki obrnejo na tem mestu nazaj ter se priporočijo sv. Ani; a kedor gre od Metlike ali Treh far proti sv. Ani, obrne se k Trem faram, da se priporoči Majki Trifarški. Naučil sem se od svojega pokojnega očeta te navade, in pred nobenim človekom se ne sramujem tukaj storiti, kakor ste me videli ravno sedaj.“

Tudi jaz se obrnem po vzglédu svojega vodnika ter se priporočim M. B. trifarški, potem pa sva šla dalje proti Radovici. Med potom mi je pravil vodnik, kako velika je bila nekaj Metliška župnija.

Župniji Radovica in Suhor sta nekaj spadali pod Metliko.

Kmalu sva zagledala župno cerkev na Radovici. Podružnica prej silno majhna se je pozidala, tako da je sedanja cerkev zadosti velika za Radovico. Kakšna je njena notranjščina? Lepa, vzorna, krasna. Vidi se tu, kaj lahko naredi skrbna roka tudi v malem. Nekaj posebnega sem tam zapazil. Nenavadno sliko sv. Ursule. Tu vidiš najstarejšo oseb obojega spola razne starosti. Ta ideja je najbrž od preč. gosпода župnika slikarju izražena, dasiravno ni zgodovinska, ima vendar mnogo praktičnega v sebi, namreč željo in opomin, naj tudi drugi zlasti moški, in ne samo dekleta vstopajo v to za krščansko življenje jako važno bratovščino.

Ko sem si ogledal zanimivosti tega kraja, zlasti tudi lepe amerikanske nasade na župnijskem vrtu, ubrala sva jo z vodnikom proti Suhorju.

Tudi ta župnija je še mlada kakor Radovica. Njen prvi župnik je bil prerano umrl gosp. Škofic. Moj vodnik mi je pravil, da so ljudje, kar strmeli nad delavnostjo pokojnega Škofica. Večkrat, ko so ljudje z glavami majali, češ, nič se ne bo dalo napraviti iz onega skalovja, tedaj so gospod rekli: „Če ne bo en stot smodnika zadosti, homo vzeli pa dva.“

Zato pač ni čuda, če je naredil iz gole puščave pravi raj. Se sedaj, dasiravno je zemlja jako slaba in vsled tega vsi nasadi vedno bolj pešajo, mora biti kaj divnega bivati na Suhorju, zlasti v pomladnem cvetju. Jako lepa je tudi župna cerkev, za katero so mnogo darovali pokojni knezoškof Anton Al. Wolf. Le žal, da nista zvonika nekoliko višja, da jima je zlasti streha preveč potlačena.

Zvedel sem na Suhorju, da je skoraj na moji poti malo od ceste stran tudi unijatska cerkev župnije Draga. Še tja jo mahneva, čez hrib s svojim vodnikom, a tam sva se ločila. Bog ve, bom li še kedaj videl prijaznega in pa zgovornega vodnika, kmeta. Marsikaj sem spoznaval v njem, njegovo prijaznost, uljudnost, zgovornost, pred vsem pa globoko vernost. Oj sem si mislil, če je ljudstvo v večini še tako verno, potem se pač ni še treba bati, da bi liberalizem tako hitro prodril v Belokrajino.

Ogledal sem si torej še unijatsko cerkev. Majhna je, revna in priprosta. Župnija je res majhna toda v njej je mnogo trgovcev, in ti bi pač lahko kaj več storili za edino svojo cerkev.

V treh vaseh bivajo unijati in rimokatoliki skupaj. Jako neugodno je to, posebno gledé posvečevanja praznikov. Ob največjih praznikih rimokatolikov,

3/4 6 h M. M.

Resolucije I. dolnjeavstrijskega katol. shoda.

I. Občne resolucije.

1. O položaju sv. očeta.

Prvi dolnjeavstrijski katoliški shod z nova naglašuje potrebo svetne oblasti papeževe in upa, da kmalu pride čas, v katerem bode imel sv. oče ono popolno nezavisnost, ki je potrebna za izvršenje njegove visoke službe.

2. O nastavljenju komisije prvega dolnjeavstrijskega katol. shoda.

Prvi dolnjeavstrijski katoliški shod sklene, postaviti komisijo sedmih članov za izvršenje sklepov prvega in za prireditve drugega dolnjeavstrijskega katol. shoda.

II. Resolucije o šoli.

1. Prvi dolnjeavstrijski shod se izjavlja, da je neobhodno potrebna preosnova ljudskega šolstva v tem oziru, da postavodajne korporacije sedanjo brezversko šolo zamené z versko. Zatorej zahteva katoliški shod šolo, v kateri se mladina ne poučuje samo v veronauku, temveč se popolnoma zagotavlja veri njen dobrodejen vpliv na njeno vzgojo. Katol. shod zahteva šolo, v kateri se pri vsem pouku primerno ozira na vero otrok. Zatorej morajo knjige vstrezati veroizpovedanju otrok, učitelj biti iste vere z otroki, in cerkvi se pa dopustiti primeren vpliv na šolsko nadzorstvo, ne kratač državnih pravic.

Dokler se ne doseže ta namen, se pa katolikom priporoča, da po možnosti podpirajo osnovo in vzdrževanje verskih šol in po moči pospešujejo delovanje katoliškega šolskega društva (zlasti od njega ustanovljeno katol. semenišče) in društva za vzgojo katoliških učiteljev (pred vsem za šolo tako zaslužno delujočih šolskih bratov).

2. Kar se tiče srednjih šol izjavlja prvi dolnjeavstrijski katoliški shod zahtevo, da bi se v njih dovolj oziralo na gojenje verskega duha in krščanske značajnosti in da se uvede zlasti veronauk tudi na višjih razredih vseh realk, višjih kmetijskih, obrtnih in družih strokovnih šol.

3. Prvi dolnjeavstrijski katoliški shod naglašuje z nova pravice katolikov do starih, po ustanovi katoliških šol in zahteva, da se jim povrne na času primeren način njih prvotni krščanski značaj.

Prvi dolnjeavstrijski katoliški shod najskrenejše podpira težnje po osnovi svobodnega katoliškega vseučilišča v Solnogradu, odobrene s pismom papeža Leona XIII. z dne 4. maja 1885. leta in priporoča osnovo in pospeševanje župnijskih skupin in podružnic solnograškega vseučiliškega društva.

III. Resolucije o katoliških društvih in katoliškem življenju.

Prvi dolnjeavstrijski katoliški shod izjavlja, da je snovanje, gojenje in pospeševanje raznih katoliških društev najvažnejše in najvplivnejše sredstvo, s katerim se da v sedanjih razmerah doseči in ohraniti sveže in delotvorno katoliško življenje v rodbini, družbi in državi.

1. Pred vsem izjavlja, da je nujno potrebno v dosegu občne udeležitve mož katoliškega prepričanja pri političnih in občinskih volitvah, kar so sv. oče

vidiš delati unijata na polji, a ravno tako v praznikih unijatov delajo naši. Pač res zakaj bi se vsaj, gledé koledarja unijati ne pridružili rimokatolikom.

Za dobre pol ure sem bil v zadnji belokranjski vasi v Jugorji. — Voznikom je ta kraj znan pod imenom „Luža“, to ime ima menda od velike luže, ki je bila zraven nekdanje velike gostilne. Še enkrat sem se ozrl na Belokrajino ter v duhu ponovil vse, kar sem videl in slišal. Mnogo je bilo v tem kratkem času, mnogo dobrega pa tudi slabega. Ljudstvo je dobro, mirno in prijazno a sedaj vsled neugodnih nesreč dokaj pobito, a vendar vdano v voljo božjo.

O dal Bog, da bi se ti, verno Belokranjsko ljudstvo, povrnil nekdanji zlati čas, da bi kmalo zorel tvoj najboljši in skoraj edini pridelek, rujna vinska kapljica.

Zavil sem za precej odrasle bukve in v kratkem času sem bil vrh Gorjancev, odkoder se mi je odprl razgled na celo kranjsko gorovje. Urno sem korakal do Novega mesta; sedel na železnični voz in kmalo sem bil v svojem domačem kraju vesel, da sem mnogo videl, a še bolj vesel, da sem bil zopet na svojem domu, prav kakor pregovor pravi: Povsod je dobro, a doma je najboljšé.

in škofje že opetovavno priporočili in proglasili za dolžnost vesti, podpirati na krščanski podlagi stoječa politična društva od vseh v to poklicanih faktorjev.

2. Priznavajoč velik pomen socialnega vprašanja priporoča katoliški shod pospeševanje vseh onih podjetij, ki morejo kako pripomoči, da se socialno vprašanje obravnava in rešuje po načelih krščanstva, kakor jih je razložil sedaj vladajoči papež Leon XIII. v svoji encikliki o delavskem vprašanju. Za bližnjo bodočnost priporoča, da se skliče katoliški delavski shod, osnuje društvo v pospeševanje in gmotno podpiranje krščanskega delavskega gibanja in želi pospeševanje tacihi podjetij, s katerimi se bi pripomoglo, da bi bili kaznjenci sploh, zlasti pa izpuščenci iz kaznilnic deležni dobrot krščanstva. (Dalje sledi)

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. novembra.

Občinske volitve v Gradcu. V drugem razredu volitve za protisemite niso tako ugodno izpale, kakor v tretjem. Izvoljeni so sami liberalci, kateri so dobili po 552 do 657 glasov. Protisemitski kandidatje so dobili pa po 395 do 493 glasov. Vidi se torej, da imajo znatno manjšino. Če bodo za naprej protisemitje še tako odločno delovali, pa bode graški mestni zastop izgubljen za liberalce. Sicer pa že sedaj liberalci se ne upajo zmagati pod pravo firmo, temveč so že letos kandidirali le kot naprednjaki, kajti le tako so mogli upati kacega vspeha. Židovski liberalizem je tudi v Gradcu že močno obveljavo, kakor na Dunaju.

Carjev manifest naznanja, da se obresti za plemenitaše pri plemenitaški banki ponižajo na 4 odstotke in dovolijo olajšave za poplačevanje dolga. Dosedaj je banka zahtevala obresti po 4½. Ta banka se je osnovala v ohranitev plemenitašev, ki so v Rusiji silno obubožali, odkar so se osvobodili kmetije. Dosedaj pa banka ni dosti koristila. Plemenitaši niso izpolnjevali prevzetih zavezanostij in moralo se je že na stotine njih posestev prodati. Tudi ponižanje obrestij ne bode ruskih plemenitašev rešilo. Večinoma se malo brigajo za gospodarstvo in le denar zapravljajo v obeh prestolnicah in v inozemstvu.

Zapadni Slovani in Rusi. Splošno je napačna misel, da se Rusi posebno zanimajo za zapadne in južne Slovane. V resnici je Rusom zoprni razvoj vsacega slovanskega naroda. Podpirali so Slovane le tako dolgo, dokler so mislili, da se bodo vsi kar porusili. Ker to ne gre, pa sedaj že možje, ki so veljali za prve slovanoljube, obsojajo zanimanje za druge Slovane. Lamanski je osvobojenje Jugoslovancev označil za donkišotstvo. „Nedelja“ pa te dni priobčila oster članek proti Čehom. Očita jim, da nobena češka stranka ni zares Rusiji prijazna. Posebno se izpodtika nad tem, da je neki Mladočeh se izjavil nekoč, da Rusi ničesa ne storé za „Matico školsko“. Sedaj pa vidijo Mladočehi, kaj imajo od svojega rusofilstva. V Rusiji jih imajo pač za hinavce, nikakor pa ne za prijatelje.

Rusija in Bolgarija. Nekateri ruski listi so priporočali, da naj bi bolgarski knez se dal na novo voliti, potem bi ga pa mogla priznati Rusija. V Bolgariji pa o tem niso marali ničesa slišati in sedaj se kaže, da so prav imeli. „Graždanin“, ki je v zvezi z ruskimi dvornimi krogi in je imel silen vpliv pod carjem Aleksandrom III., piše naravnost, da bi Rusija ne mogla priznati kneza, ko bi tudi bil v drugič voljen. On je zanjo le vsiljenec. Za Rusijo je tudi vse jedno, ali vlada v Sredu Stambolov ali pa Stojilov. Iz pisave tega lista je jasno, da odstranjenje Stambolova ni nobenega posebnega pomena gledé na razmere mej Rusijo in Bolgarijo.

Nexaupnica danskemu vojnemu ministru. Sedanji danski minister Thomsen je imenoval svojega prednika Bahusona poveljujočim generalom. Radikalni poslanec Trier je zaradi tega interpeloval vlado. To imenovanje je nepostavno, kajti zakon prepisuje, da more poveljujočim generalom biti imenovan le kak general v aktivni službi. Bahuson pa že od 1879. leta ni v aktivni državni službi. Vojni minister je opravičeval svoje postopanje s tem, da je bivši vojni minister bil ves čas v državni službi. Večina zbornice pa s tem pojasnjevanjem ni bila zadovoljna in je s 53 proti 19 glasom izrekla, da obsoja postopanje vojnega ministra.

Portugalsko. Več škofov in članov gospodske zbornice na Portugalskem je te dni imelo posvetovanje, da osnujejo neko stranko v varstvo pravic katoliške cerkve in verskih koristij. Delati hočejo na

to, da se iz portugalskih zakonov vse odstrani, kar je prostozidarstvo pol stoletja slabega storilo. Nadalje bode ta stranka delovala na to, da se odnosi mej cerkvijo in državo vrede po krščanskih pravnih načelih. Bavila se pa ta stranka ne bode s postranskimi vprašanji. Z veseljem je pozdravljati novo stranko, ker dosedaj Portugalska ni imela nobene organizacije katolikov.

Občinski volilni red v Belgiji. Mej najvažnejše stvari, katere ima rešiti belgijska zbornica poslancev je nov občinski volilni red. Konservativci in liberalci so v tem jedini, da se mora gledati, da se prepreči, da občinska uprava ne pride v roke socialnim demokratom. Vlada bode baje predlagala, da se vpelje za občine tudi volilni red, po katerem bodo nekateri volilci imeli po več glasov. Poleg tega bode volilna pravica navezana na starost 30 let. Da bodo pa tudi manjšine zastopane, bode vlada predlagala proporcionalno sistemo. Zupane bode pa vlada sama imenovala, kakor jih imenuje do sedaj. Katoliški vodje v zbornici se strinjajo s temi vladnimi predlogi.

Razgled po slovanskem svetu.

Srbsko-nemški ulični napisi v Mitrovici.

Iz Zagreba, 21. nov.

(Konec.)

Kakor so v Dalmaciji za Srbe dobri zavezniki Italijani ali bolje italijanaši, tako so v najnovjšem času na Hrvatskem naseljeni Nemci. Taka zveza mej Srbi in Nemci se je pojavila namreč v najnovjšem času v Mitrovici v Slavoniji. V tem mestu z 9000 prebivacev županuje nam že poznati Srb Milekić, ki je v hrvatskem saboru zagovarjal, naj se uvede v naše šole mažarski jezik. Temu županu ni bilo prav, da imajo ulice v Mitrovici samo hrvatske napise, saj je to mesto po njegovem mnenju srbsko. Proč tedaj s hrvatskimi napisi, a mesto njih naj se denejo srbsko-nemški, da se ugotovi tudi Nemcem, kateri so mu v narodnem prepiru verni privrženci proti Hrvatom.

To je župan moral Nemcem priboriti, ker se le z njihovo pomočjo drži na županski stolici. Iz sovraštva do Hrvatov sedaj zalšajo mestne ulice v Mitrovici srbsko-nemški napisi doli v čisto slovanski deželi! To je sad srbske nestrpljivosti, vsled katere se okoriščuje tretji, ki more s časoma vsem škodovati, saj je menda vendar dosta poznat nemški „Drang nach Osten“.

Stvar sama pa ima še drugo lice. V avstrijskih zemljah je sicer po § 19. osnovnih postav zajamčen obstanek vsake narodnosti, ali se radi nejasnosti enega ustavnega članka vodijo neprestane borbe med večinami in manjinami glede narodnostnega vprašanja. Pri nas na Hrvatskem pa je točno in jasno v hrvatsko-ogerski nagodbi naznačeno, da je službeni jezik na celem teritoriju hrvatske kraljevine v vseh strokah in instancah jedino hrvatski jezik veljaven. Tukaj tedaj ne more biti nobeden javni činovnik v neizvestnem položaju, kateri jezik je državni. In vendar se je predrznil župan malega mesta po svoji volji v tej zadevi ravnati ter s svojim ravnanjem prezirati državni temeljni zakon kraljevine hrvatske.

Nobeden ne dvomi, da je ta župan zlorabil uradovno vlast, a taki se ljudje po navadi odstranijo od službe ter se jim obesi povrh tega tudi še tožba. Do zdaj varuje tega župana imuniteta, ker je deželni poslanec, zvedljivji pa smo, kaj bode v tej zadevi storila vlada, ki je v prvem redu pozvana, da brani državne postave, in da tiste, ki se jim protivijo, kazni. To vprašanje pride gotovo tudi pred zbor, ki bode omenjega poslanca v prvem redu sodil ter odločil, bode ga li predali ali ne višje oblasti, če ga bode zahtevala. Vlada hrvatska, ki povsodi Srbe brani, gotovo je v neugodnem položaju, ali zakon se mora v prvem redu spoštovati, drugače se mora državno poslopje razpasti; kar je pokazal tudi sudbeni stol v Mitrovici, ki je nenavadno hitro rešil tožbo proti štirim Hrvatim, ki so nekoliko omenjenih tablic s srbsko-nemškim napisom potrgali s hiš, kamor so bile pribite. Ojstra obsodba (dobili so 6 mesecev zapora) dokazuje, da ni nobenemu dovoljeno posezati v tujo vlast; a kakšne je kazni vreden tisti, ki poseza v narodovo vlast in sicer proti jasnej postavi, to vprašanje ima rešiti višja oblast, ako jej je sploh kaj stalo do reda v zemlji.

štvom. Minister vnanjih stvari je izrekel svoje obžalovanje zaradi dotičnih člankov.

Odesa, 30. novembra. Zdravje velicega kneza Jurija se je tako shujšalo, da se je bati smrti.

London, 30. novembra. Po došlih poročilih je na ciperskem otoku povodenj naredila silno škodo. Mesto Limassol je popolnoma razdjano. Dvesto hiš s cerkvijo vred se je podrla. — Dvaindvajset ljudij je mrtvih.

Listnica vredništva:

G. A. B.: Prosimo, da se še večkrat oglasite.

Umrli so:

27. novembra. Cecilija Sturm, krojačeva hči, 4¹/₂ meseca, Breg, 14, božjast.

V bolnišnici:

26. novembra. Neža Križaj, gostija, 50 let, jetika.

Tujci.

27. novembra.

Pri **Maliču**: Kneschaurek, Klug, Belz, Prager, Böck, Markovsky, Fackler z Dunaja. — Schwarz, de Rocco iz Trsta. — Engel iz Kapošvara. — Schupfer iz Inomosta. — Brunetti iz Novoga Mesta. — Siegl, dr. Keil iz Grada.

Pri **bavarskem dvoru**: Rössel, Hutter iz Kočevja. — Koffer iz Bolzana.

Pri **avstrijskem caru**: Paleček iz Gorenje Vasi. — Jan iz Bleda. — Bascha iz Trnovega.

28. novembra.

Pri **Slonu**: Korzer, Weiss, Lewinsky, Koblmüller, Wolf z Dunaja. — Dolenc iz Maribora. — Treun z Jesenic. — Dereani iz Žužemberka. — Domicelj, Fatur iz Zagorja. — Ditrich, Vičič, Arko, Krajger iz Postojne. — Sapla iz Šturij. — Mankoč, Jakič, Bubak iz Trsta. — Grča iz Šempasa. — Kapus iz Kamne Gorice. — Pohorsky s Koroškega. — Čuček, Domicelj iz Knežake. — Jenko, Stemberger iz Podgrada. — dr. Rudolf iz Konjice. — Globočnik iz Vel. Lašč. — Fettiich-Frankheim iz St. Jerneja. — Nabergoj iz Proseka. — Medved iz Zagorja. — Gabršček iz Gorice. — Medica, Križaj, Geržina iz St. Petra. — Kalin, Ivan in Rudolf Valenčič, Domladiš in Kraine iz Ilir. Bistrice. — Gruden z Jeličnega Vrha. — Šepetavec iz Idrije. — Kankelj iz Godoviča. — Pire, Dolene in Majdič iz Kranja. — Schmidt iz Novoga Mesta.

Pri **Maliču**: Hausell, Schreiter, Immergut, Kassovitz, Boek, Honkis, Loos, Komsberger, Blau z Dunaja. — Meixner,

St. 4691.

Razglas.

618 3-1

C. kr. okrajno sodišče v Velikih Laščah naznanja:

V zapuščino dné 11. novembra 1894 na Vidmu (Dobropolje) umrlega župnika gosp. **Valentina Sežuna** spadajoče raznovrstne premičnine, kakor: **goveja živina, prašiči, žito, pohižje, orodje, knjige** itd. v inventarni vrednosti **1922 gld. 50 kr.** se bodo

dné 5. decembra 1894

ob 9. uri predpoldne v farni hiši na Vidmu (Dobropolje) **prostovoljno po javni dražbi prodajale.**

C. kr. okrajno sodišče v Velikih Laščah,

dné 29. novembra 1894.

St. 23.987.

Mesnica v najem.

608 3-2

V četrtek dné 6. decembra 1894 dopoldne ob 11. uri odala se bo pri podpisnem magistratu

mestna mesnica

v poslopju za shrambo gasilnega orodja v Šolskem drevoredu za dobo od 1. februarja 1895. l. naprej potom očitne dražbe v najem.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 21. novembra 1894.

Sorg, Künel iz Grada. — Rosina iz Mokronoga. — Kovačič iz Zagreba. — Klun iz Kamnika. — Višnikar iz Ribnice. — dr. Treo iz Celja. — Herzig iz Plzna. — Dekleva, Poženel iz Ilir. Bistrice. — Globočnik iz Kranja. — Neuman iz Lince. — Mayer iz Loz. — Biehal iz Prage. — Božič iz Podrage. — Gajšek iz Novoga Mesta. — Železnik z Reke. — Ogorevc, Sepic iz Konjic. — Sebenikar z Rakaka.

Pri **avstrijskem caru**: Premrov iz Ubelakega. — Murič, Debevo iz Hrušec. — Muhitsch z Dunaja. — Jeglič od Sv. Križa. — Žagar, Mlekuž, Peče, Zakrajšek, Kandare iz Starega Trga. — Majtinger iz Trebnjega.

Pri **bavarskem dvoru**: Radoslava Slanee iz Ospa. — Stigger iz Celovca. — Albert Domina, Urakio iz Bovca. — Baier iz Prestranka.

Pri **Južnem kolodvoru**: dr. Gregorin, Gorjup, Podgornik, Zörner iz Trsta. — Hill iz Mokronoga. — Žitnik iz Borovnice. — Balanč iz Proseka. — Schmidkofsky iz Brna. — Goričnik iz Lokavice. — Rajšter iz Šoštanja. — Ježavnik iz Velenja. — Akkerer iz Škal.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	741.7	-1.4	sl. zapad	oblačno	
29. 2 u. pop.	740.8	0.2	sl. sever	"	0.00
9. u. zveč.	739.5	-1.0	sl. svzh.	"	

Srednja temperatura 0.7°, za 1.1° pod normalom.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet
ali
cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odločno najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križu ter v živcih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri 566 5

Ubaldu pl. Trnkóczyju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradou.

Ivan Jax
v LJUBLJANI na Dunajski cesti št. 13
v Tavčarjevi hiši.

Tovarniška zaloga
552 50-7 vsakovrstnih

šivalnih strojev, byciklov,
tryciklov,
velocipedov itd.

Ceniki zastoj in franko.

Izvrstni novi 568 13

cvček,

Prosekar, Tirolec in druga vina, bavarsko črno pivo itd. priporoča po prav nizki ceni

Pavlinova Kranjska vinarna.
v Ljubljani, Slonove ulice 52.

V zalogi
Kleinmayr-Bambergovi v Ljubljani
je ravnokar izšla:

537 8-6

Slovenska PRATIKA
za navadno leto 1895.

Vsebina je pomnožena in z ilustracijami okrašena.
Dobi se pri zalagateljih in v vseh galanterijskih en-gros prodajalnicah.

Vizitnice
priporoča
Katol. Tiskarna.

Služba pomočnika

za špecerijsko trgovino je prosta.
Ponudbe sprejme iz prijaznosti upravništvo „Slovenca“ pod naslovom „Specerist“. 610 3-3

Jakob Zalaznik,
slačičarski in pekovski mojster
v Ljubljani, Stari trg št. 21,

priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo

raznovrstnih slačičarskih izdelkov
primernih za Miklavževa in božična darila,
kakor tudi 614 7-3

štirikrat na dan sveže, ukusno, zdravo in slastno
pekarsko pecivo.

Dunajska borza.

Dné 30. novembra.		Dné 29. novembra.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	99 gld. 95 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	142 " 50 "
Skupni državni dolg v srebru	99 " 90 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	168 " — "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Avstrijska zlata renta 4%	124 " 30 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	199 " 50 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 " — "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 " 60 "	Salmove srečke, 40 gld.	70 " 70 "
Ogerska zlata renta 4%	123 " 60 "	Tisinske srečke 4%, 100 gld.	142 " 50 "	St. Genois srečke, 40 gld.	71 " 25 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	97 " 75 "	Dunavske vravnave srečke 5%	132 " — "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1043 " — "	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " 50 "	Ljubljanske srečke	25 " 50 "
Kreditne delnice, 160 gld.	398 " — "	Posojilo goriškega mesta	111 " 25 "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	179 " 50 "
London vista	124 " 65 "	4% kranjsko deželno posojilo	67 " — "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3440 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61 " 10 "	Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	98 " 70 "	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	517 " — "
20 mark	12 " 22 "	Prijoritne obveznice državne železnice	221 " 75 "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	109 " 50 "
20 frankov (napoleonor)	9 " 92 "	" " južne železnice 3%	167 " — "	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	72 " — "
Italijanski bankovci	46 " 10 "	" " južne železnice 5%	129 " 75 "	Montanska družba avstr. plan.	105 " 70 "
C. kr. cekini	5 " 88 "	" " dolenskih železnice 4%	98 " 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	164 " — "
				Papirnih rubljev 100	135 " — "

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba „MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.